

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: P. W., nar. xx. x. xxxx, bytem P.,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 15. 2. 2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 2. 2021 č. X o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 2. 2021 č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 13. 11. 2020 č. j. X se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení 13. 11. 2020 č. j. X byl žalobci od 22. 12. 2020 odňat invalidní důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 39

odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť dle posudku OSSZ Plzeň – město ze dne 15. 10. 2020 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované ze dne 5. 2. 2021 č. j. X, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že žalobce není invalidní, neboť podle posudku České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 26. 1. 2021 není od 15. 10. 2020 invalidní. Jedná se u něj o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje fyzické, smyslové ani duševní schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti žalobce. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), odd. E (Dorzopatie a spondylopatie), položce 1b (Bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének s lehkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20 %. Lékař ČSSZ ve shodě s lékařem OSSZ zvolil horní hranici uvedeného rozmezí, tj. 20%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu (posttraumatická artróza v oblasti tarzu vpravo a totální endoprotéza pravého hlezna s omezenou funkcí hlezna) zvýšil podle ustanovení § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu o 5 % bodů a celkově tak pokles pracovní schopnosti činí 25 %.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 15. 2. 2021 doručenou zdejšímu soudu téhož dne se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované, přičemž žalobu odůvodnil tím, že byl dne 16. 10. 2008 uznán invalidním pro LS sy s kořenovou iritací L5, S1 a chron VAS Th páteře při degenerativních změnách, stav po kompresivní fraktuře těla L5 s abrupcí přední horní hrany klasifikován jako invalidita I. stupně dle kapitoly XIII, odd. E, položka 1c) ve výši 35 % dle přílohy k vyhl. 359/2009 Sb. Před přiznáním invalidity pracoval ve fyzicky náročných zaměstnáních, jichž dosud není schopen. Lékař OSSZ hodnotí jeho zdravotní stav jako stabilizovaný s možností výkonu zaměstnání v plné pracovní době. Současné zaměstnání vedoucího dílenského zásobování vykonává v plném pracovním úvazku, ale jedná se o zaměstnání fyzicky nenáročné, administrativního charakteru. Dlouhodobě má potíže s páteří, pravidelně rehabilituje, užívá léky proti bolesti, dochází na obstříky. Dochází ke zhoršování zdravotního stavu a to zejména po úrazu a operaci TEP hlezenního kloubu v únoru 2018. Odkázal na závěry vyšetření ze dne 27. 8. 2020 MUDr. I. Š., Ph.D. a na zprávu MUDr. J. P. ze dne 10. 11. 2020 s tím, že dle doložených lékařských zpráv nedošlo ke zlepšení ani stabilizaci zdravotního stavu, ani je nelze očekávat. Navrhl, aby napadená rozhodnutí byla zrušena a byl mu zpět přiznán invalidní důchod.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná dne 2. 3. 2021 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Žalobci byl od 16. 10. 2008 přiznán částečný invalidní důchod, který

byl od 1. 1. 2020 transformován na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 23 písm. a) zdp. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 26. 1. 2021 vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované a to tak, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zdp a ve svém posudkovém zhodnocení dospěl k závěru, že žalobce není nadále invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/1999 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 % a vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 5 % a celkově činí 25 %. Vypracovaný posudek ze dne 26. 1. 2021, z něhož žalovaná při svém rozhodnutí vycházela, splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi a žalovaná proto i nadále trvá na svém rozhodnutí a navrhuje zamítnutí žaloby.

IV.

Posouzení věci soudem

5. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

6. **Námítka žalobce týkající se toho, že u něj nedošlo ke zlepšení ani stabilizaci zdravotního stavu a odnětí invalidního důchodu proto není důvodné, shledal soud důvodnou.**
7. **K námitkám žalobce týkajícím se nedostatečného posouzení zdravotního stavu a rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů** není soud oprávněn se vyjadřovat, protože v této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.
8. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
9. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to

žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

10. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 15. 4. 2021 za účasti odborných lékařů z oboru neurologie, jemuž žalobce nebyl přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (5. 2. 2021) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %, doba platnosti (lhůta KLP) : trvale, vznik ke dni 16. 10. 2008 trvá. Komise uvedla, že rozhodujícím zdravotním postižením je chronický vertebrogenní algický syndrom hrudní a bederní páteře, lumboischiadický syndrom s kořenovou iritací L5 oboustranně a S1 vlevo na podkladě víceetážových degenerativních změn, dle magnetické rezonance protruze degenerativně změněných plotének L2/3, L4/5 a L5/S1. Stav po nehodě na motocyklu - kominutivní fract.tali I.dx. (4/2012), OS-2x šroub, vynětí kovového materiálu (10/2014), stav po TEP pravého hlezna (2/2018). Nynějším onemocněním je chronický vertebrogenní algický syndrom hrudní a bederní páteře, kořenová iritace L5 oboustranně a S1 vlevo na podkladě víceetážových degenerativních změn, stav po TEP pravého hlezna. Byl zhodnocen lékařský nálezní PL MUDr. M. S., Plzeň ze dne 8. 9. 2020, zpráva z neurochirurgického vyšetření FN Plzeň MUDr. I. Š., Ph.D. ze dne 27. 8. 2020, zpráva z hospitalizace na I. ortopedické klinice FN v Motole od 18. 2. 2018 do 22. 2. 2018, zpráva z ortopedického vyšetření MUDr. J. P., Plzeň ze dne 10. 11. 2020. PKMPSV konstatovala, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město ani s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 35 % podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 Vyhl. č. 359/2009 Sb. Není ani důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 35%. Žalobce není pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách. Je schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu. Je schopen práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Datum vzniku dnem 16. 10. 2008 – trvá. Stanovena platnost trvale vzhledem k charakteru postižení, onemocnění je chronické a je předpoklad spíše zhoršování zdravotního stavu.

Při posudkovém hodnocení byly zohledněny všechny námitky žalobce uvedené v žalobě.

11. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
12. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti nebyly PK MPSV shledány.
13. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byli-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
14. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž došlo k odnětí invalidního důchodu ode dne 22. 12. 2020 s odůvodněním, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 15.10.200 i dle posudku lékaře ČSSZ ze dne 26. 1. 2021 není žalobce od 15. 10. 2020 invalidní. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 15. 4. 2021 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně, a proto je žaloba podaná důvodně. Soud proto napadené rozhodnutí žalované ze dne 5. 2. 2021 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 13. 11. 2020 rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce ke dni vydání uvedených rozhodnutí odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 35 %, avšak lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 25 %.
15. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí dle posudku PK MPSV ze dne 15. 4. 2021 i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – nezměněný stupeň invalidity u žalobce. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován tento rozsudek, když rozhodnutí o ponechání prvního stupně invalidity by byla vydala žalovaná již na základě posouzení zdravotního stavu žalobce

v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s. ř. s.

16. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce, jenž nebyl ve sporu právně zastoupen, nepožadoval náklady řízení, a proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 31. 5. 2021

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně